

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.355/2023/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2024. február hó 27. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. szeptember hó 20. napján kelt 9.Bf.590/2022/15. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyazonosító okmányának száma szám.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Jelen ügy a Ráckevei Városi Ügyészség 2010. március 2. napján kelt B.882/2009/67-I. számú vádirata alapján indult.

[2] A Ráckevei Járásbíróság a 2013. július 5. napján kihirdetett 9.B.87/2010/18. számú ítéletével tanúl I. r. és terhelt1 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, valamint társtettesként elkövetett a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés a) pont szerint minősülő lopás büntetében, ezért tanúl I.r. vádlottat 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, terhelt1 II.r. vádlottat 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. 140.914 forint összegre vagyonekobzást rendelt el II.r. vádlottra vonatkozóan. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, kimondta, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmadrészének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

[3] A Ráckevei Járásbíróság ítélete a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletével 2014. február 27. napján emelkedett jogerőre, mely az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, tanúl I.r. vádlott szabadságvesztés büntetése tartamát 3 év 10 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 4 évre, terhelt1 szabadságvesztés büntetése tartamát 2 év 10 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 3 évre enyhítette, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Határozott az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költségről, az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta.

[4] A jogerős ítélet tényállása szerint I. és II.r. vádlott 2008. nyarán elhatározta, hogy marihuanát fog termesztani. Ennek érdekében II.r. vádlott biztosította a helyet a tulajdonában álló ingatlanban, valamint a vásárlásokhoz szükséges pénzt, míg I.r. vádlott rendelkezett a termesztéshez szükséges szakismerettel, szerelői múltja folytán elvégezte az ehhez szükséges technikai kiépítéseket. Minderről tanú2 is tudomással bírt, a termesztéshez segítséget nyújtott. A termesztéshez szükséges feltételek biztosításához az ingatlant átalakították, tanúl I.r. vádlott a villanszerelőként szerzett tapasztalatait felhasználva terhelt1 II.r. vádlottal egyetértve költségkímélés, illetőleg a jelentősen növekedésnek induló áramfogyasztás leplezése érdekében a mérőórát megbontotta, az utcáról a házba érkező vezetékágot a ház tetőterébe vezette anélkül, hogy a beérkező áram átment volna a fogyasztásmérő berendezésen, így biztosítva a termesztéshez szükséges árammennyiséget. A méretlen villamos áram bekötését követően I.r. vádlott a ház előteréből nyíló egymást követő szobában nagy teljesítményű keltető lámpákat szerelt fel, melyek alá keltető tálcákat helyezett el, az azokra helyezett edényekbe ültették el a vádlottak a növényeket. Ilyen előzmények után a vádlottak 2008. augusztusában 5 fő indiai kender palántát vásároltak, mellyel megkezdték a kábítószer termesztését az cím2 szám alatti ingatlanban. A növények fejlődését a vádlottak különböző tápoldatokkal segítették elő. A föléjük szerelt keltető lámpákkal biztosították a megfelelő fény- illetve hőmennyiséget. A növények köré ventilátorokat szereltek, hogy megakadályozzák az ültetvény gombásodását. Ezzel, továbbá a folyamatos személyes gondozással optimalizálták a termesztést, és kifejlett növényekké nevelték azokat. Ezt követően az idősebb növényegyedek egy részéből oldalhajtásaikat levágva klónozási technikával újabb egyedeket állítottak elő. A fenti termesztési folyamattal a vádlottak 2009. március hó 25. napjáig 244 fő önálló növénynek minősülő indiai kendert, valamint a termesztéshez szükséges eszközöket, anyagokat tartottak a fenti ingatlan átalakított helyiségeiben.

A vádlottak által közösen lakott Budapest, cím3 alatti ingatlanban is 108 darab életképes cannabis indica magot, kender termesztést segítő kiadványt, kábítószer fogyasztásához szükséges, kannabinoid vegyületekkel szennyezett kenderőrlőt és egy Nescafe feliratú üveget találtak a külön lakrészben.

[5] név a fenti ítéletekkel szemben felülvizsgálati indítvánnyal élt.

[6] A Kúria Bfv.III.1.104/2014/10. számú ítéletével a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletét megváltoztatta, a lopás büntette miatt indult eljárást megszüntette, a halmazati büntetésre utalást mellőzte, az ítélet egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartotta.

[7] név a fenti ítéletek okán az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult kérelemmel.

[8] Az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) a terhelt1 kontra Magyarország ügyben hozott ítéletében megállapította, hogy az eljárás ellentétes volt az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (a továbbiakban: EJE) 6. Cikk 1. pontjában és 3. d) pontjában rögzített jogokkal, így név tisztességes eljáráshoz való joga sérült azzal, hogy tanú2 tanúhoz kérdéseket nem intézhetett annak ellenére, hogy tanú2 feljelentését és tanúvallomását az elsőfokú eljárásban, valamint a feljelentését a másodfokú eljárásban figyelembe vették.

[9] A Kúria 2021. szeptember 14. napján kelt Bfv.X.276/2021/12. számú végzésében - a Legfőbb Ügyészség Bf.1357/2020/6. számú felülvizsgálati indítványa alapján eljárva - a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú ítéletét, a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletét és a Kúria Bfv.III.1.104/2014/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította, valamint a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség címén befizetett összeget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor kamatával együtt a II. r. terheltnek visszatéríteni rendelte.

[10] tanú2 vádlottal szemben a vád tárgyát képező büntetőügy 2010. január 5. napján elkülönítésre került, mert tanú2 a büntetőeljárás során 2019. január 31. napjáig ismeretlen helyen tartózkodott.

[11] A kijelölés folytán eljáró Szigetszentmiklósi Járásbíróság 2021. március 3. napján kihirdetett 6.B.241/2019/39. számú ítéletével tanú2t bűnösnek mondta ki a Btk.178. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntettébe, ezért 2 év 10 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[12] A Ráckevei Járásbíróság ítélete a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.337/2021/20. számú ítélete folytán 2021. szeptember 29. napján jogerőre emelkedett, mely az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében megváltoztatta, a szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette, végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Az ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.

[13] A megállapított tényállás az alábbi volt:

[14] tanú2 és terhelt1 régi ismerősei egymásnak, 2006. és 2009. január között megszakításokkal élettársi kapcsolatban álltak. tanú2 ekkor terhelt1 cím3 szám alatti ingatlanában lakott. A vádlott 2007 folyamán egy időre terhelt1 tulajdonában álló, cím1 szám alatti ingatlanába költözött, a tulajdonában álló gazdasági társaságot is ide jegyeztette be.

tanú2 tanult terhelt1-en keresztül ismerte meg. tanú2 tanúlsal 2208. nyarán - pontosabban meg nem állapítható időpontban - elhatározta, hogy a terhelt1 tulajdonában álló cím1 alatti ingatlanban marihuanát fognak termesztetni. tanú2 nem rendelkezett a növények termesztéséhez szükséges ismerettel, a termesztés szakmai irányítója tanú1 volt, a termesztéshez szükséges tárgyi feltételek biztosításában tanú2 az eljárás során meg nem állapítható mértékben részt vett. tanú2 tanúlsal együtt a termesztés megkezdése előtt elvégezte a termesztéshez szükséges előkészületeket. Ennek érdekében 2008. augusztus-szeptember hónapokban tanú2 terhelt1-el az áparkai ingatlant kiürítette, tanúlsal az ingatlanba beérkező villamos vezetéket a tetőtérbe vezették oly módon, hogy az az árammérő berendezésen nem haladt át. A kenderültetvény fenntartásához szükséges energiaellátást így biztosították, tanú2 és tanú1 a ház két szobájában nagy teljesítményű keltető lámpákat szereltek fel. Az előkészületek során tanú2 és társa legalább egy alkalommal Ausztriában a termesztéshez szükséges magokat vásároltak, továbbá a termesztéshez szükséges edényeket, földet és tápoldatot szereztek be. A magok elültetését tanú1 és tanú2 közösen végezték tanú1 irányításával. A magokat rendszeres gondozással, tápfölddel és tápoldatokkal, valamint ventilátor és lámpák segítségével indiai kender palántákká nevelték, amelyekből azután gondozással kifejlett növényeket neveltek. Néhány növényből klónozással újabb növényegyedeket állítottak elő. A klónozást tanú2 jelenlétében vagy egyedül tanú1 végezte el. A termesztés folyamatát - mely a növények 2-3 naponkénti gondozását igényelte - elsősorban tanú1 végezte és felügyelte, abban tanú2 tanú1 utasítása szerint alkalmasszerűen vett részt. A vádlott ennek során a terhelt1 tulajdonában, de a vádlott használatában álló gépjárművel tanúlsal együtt leutazott Áparkára, ahol a növényeket locsolták, tápoldatot használtak és üzemeltették a növények növekedését szolgáló berendezéseket, továbbá tanú2 vádlott a növényegyedeket megkülönböztethetőségük érdekében jelzéssel látta el. A szüretelést, a termés szárítását elsősorban tanú1 végezte, tanú2 abban tanú1 iránymutatásának megfelelően alkalmasszerűen vett részt. A megszáritott termésből a vádlott a neki járó részt 2008. szeptembertől 2009. januárig tartó időszakban minden szüretet követően magához vette, és azzal ismeretlen módon rendelkezett. tanú2 2009. január hó 4. napján járt utoljára az áparkai ingatlanban, ismeretlen helyre távozott, majd 2009. március hó 24. napján feljelentést tett tanú1 és terhelt1 ellen. tanú2 vádlott 2008. augusztus – szeptember hónaptól 2009. január hó elejéig a fenti módon társával együtt termesztett kábítószert.

[15] 2009. január hó elején az cím1 szám alatti házban lévő ingatlanban legalább 130 tő tetrahidro-kannabiolot tartalmazó cannabis indica egyed volt, ami meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak 130 %-a.

[16] A Ráckevei Járásbíróság a 2022. április hó 4. napján kelt 40.B.73/2021/49. számú ítéletével a Kúria iránymutatása alapján megismételt eljárásban terhelt1 vádlottat az ellene emelt társtettesként elkövetett kábítószerezéssel visszaélés büntette (1978. évi IV. törvény 282.§ (1) (2) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól felmentette, a vádlottal szemben a lopás büntette (1978. évi IV. törvény 316.§ (1) (4) bekezdés a) pont) miatt indított büntetőeljárást megszüntetette. A megszüntetés elévülés címén történt, az ítélet ezen rendelkezése jogerőre emelkedett.

[17] A másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 2023. szeptember 20. napján kihirdetett 9.Bf.590/2022/15. számú ítéletével terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer birtoklása büntetében [Btk.178.§ (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont], ezért 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható. A vádlott által 2009. március 25-től 2009. október 20-ig, 2013. július 5-től 2013. november 27-ig előzetes fogvatartásban töltött időt, a 2014. május 28-tól 2015. április 29-ig jogerős szabadságvesztés büntetésben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

[18] Felhívta az elsőfokú bíróságot a bűnügyi költség vonatkozásában az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására.

[19] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést a vádlott felmentése érdekében. A védő a fellebbezés bejelentéskor a másodfokú bíróság által megállapított tényállást és a büntetés kiszabását is sérelmezte.

[20] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.836/2023/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, azok elbírálását a Be.621.§ (2) bekezdése alapján tanácsulésen lehetségesnek tartotta, bejelentette, hogy az ügyészség nyilvános ülés kitűzését nem indítványozza.

[21] Hivatkozott arra, hogy eljárási hibát nem észlelt, véleménye szerint az első- és a másodfokú bíróság helytállóan foglalt állást tanú2 feljelentésének és tanúvallomásának kirekesztése tárgyában, ugyanakkor a Be.177.§ (5) bekezdése alapján törvényes, hogy tanú2 elítéltnak az ellene a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon indult büntetőeljárásban terheltként tett vallomása felhasználásra került. A védelmi indítvánnyal ellentétben e bizonyíték kirekesztésének a Be.167.§ (5) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn.

[22] A másodfokú ítélet [30] bekezdésében a 2009. május 07. napján kelt rendőri jelentés (és abban név2 nyilatkozatának) értékelése kapcsán írtakkal is egyetértett.

[23] Úgy foglalt állást, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.592.§ (1) vagy (2) bekezdésében írt hibában, hiányosságban nem szenved, a Be.619.§ (1) bekezdésben írtak szerint ezért a harmadfokú bíróság a határozatát arra alapíthatja.

[24] Az ügyészi álláspont szerint a másodfokú bíróság az ügydöntő határozata indokolásában igen részletesen elemezte az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét és meggyőző indokolással mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott, tanú1, illetve tanú2 vallomásának hitelt érdemlősége körben egyaránt többszörös logikai hibát vétett, a vallomásokot nem az ügyiratok szerinti tartalommal vette számba és vonta értékelés alá, azokat valójában sem egyenként, sem összességében nem értékelte, eljárása ekként a Be.167.§ (4) bekezdésében írtaknak sem felelt meg.

[25] Rámutatott az ügyészség arra, hogy a bizonyítékok szabad értékelése nem azt jelenti, hogy nem kell racionálisan igazolhatónak, meggyőzőnek lennie a ténymegállapításnak, hanem azt, hogy az egyes bizonyítási eszközöknek nincs előre meghatározott bizonyító erejük (A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú összefoglaló vélemény, Kúria Hkf.III.331/2022/41.számú végzés [101] bekezdés).

[26] A Kúria Büntető Kollégiuma a fent hivatkozott összefoglaló véleményében és a Hkf.III.331/2022/41. számú végzés [95] bekezdésében egyaránt úgy foglalt állást, hogy a felderítetlenség [mint a részbeni megalapozatlanság Be.592.§ (2) bekezdés b) pontjában foglalt oka] a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát jelenti, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljes körűen folyt le, formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, egy releváns bizonyítékforrás hitelt érdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság.

[27] Jelen esetben, amint azt a másodfokú bíróság összefoglalóan az ítélete [39]-[40] és [67] bekezdéseiben helytállóan megállapította, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége, az elsőfokon lefolytatott bizonyítási folyamat olyan hibákban szenvedett, melyek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a Be.592.§ (2) bekezdés a), c) és d) pontjaiban meghatározott részbeni megalapozatlanságot okozó hibái, hiányossága volt megállapítható. Emellett a fentebb írtak szerint az elsőfokú bíróság ítélete a bizonyítékforrások hitelérdemlőségének megállapításakor elkövetett logikai hibák következtében a Be.592.§ (2) bekezdés b) pontjában írtak szerint részben felderítetlen is volt.

[28] Az ügyész rámutatott arra, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, amelyet a Be.593.§ (1) bekezdés c) pontja kifejezetten arra az esetre rendel alkalmazni, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vezethet. [EBH 2019.B.9.]

[29] Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság nem a bizonyítékok tilalmazott felülmérlegelését végezte el, hanem az elsőfokú ítélet részleges megalapozatlanságát küszöbölte ki, ezzel összefüggésben pedig törvényesen értékelte a bizonyítékokat is az elsőfokú bíróságtól eltérően.

[30] Az ügyészi érvelés szerint a másodfokú bíróság ítéletében az összes személyi és tárgyi bizonyíték kapcsán valamennyi releváns körülmény tekintetében részletes, meggyőző érveléssel mutatta be a döntésének alapját, tevékenysége a logika szabályainak megfelelt. A másodfokú bíróság érveivel, értékelésével mindenben egyetértett, azokat módosítani, kiegészíteni nem tartotta szükségesnek.

[31] Az ügyész kitért átiratában arra is, hogy tanú2 terhelti vallomásának másodfokú bíróság általi értékelése – a védelmi hivatkozással szemben – nem áll szemben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 6.B.241/2019/39. számú ítéletben írtakkal. A bizonyítékértékelés szabályainak tiszteletben tartásával a másodfokú bíróság a vallomás hitelt érdemlőségét nem csupán magában, hanem más bizonyítékokkal összevetve ítélte meg jelen ügyben, és abban a körben fogadta el, amelyben azt más bizonyíték alátámasztotta. A másodfokú bíróság ekként a tényállást nem önmagában tanú2 vallomására alapítottan állapította meg.

[32] Míg az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, a másodfokú bíróság a helyszíni szemle jegyzőkönyvben feltárt körülményeket is részletes értékelésnek vetette alá, és azokat a vallomásokkal is összevetette.

[33] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a másodfokú bíróság a cselekmény büntetőjogi minősítését is törvényesen állapította meg.

[34] A másodfokú bíróság azon ténymegállapítását is részletesen megindokolta, mely szerint a vádlott nem csupán az ingatlant és az anyagi fedezetet biztosította a kábítószer termesztéséhez, hanem 2009 januárját követően az ültetvény gondozásában is részt vett, ekként a társtettesi elkövetői alakzat megállapítását is törvényesnek tartotta.

[35] A másodfokú bíróság a Btk.2.§ (1)-(2) bekezdéseinek megfelelően vizsgálta az alkalmazandó büntető törvényt, és helytállóan foglalt állást az elbíráláskori törvény alkalmazása mellett, valamint a törvénynek megfelelően rögzítette az irányadó büntetési tételkeretet, a középértéket, emellett a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőket is helytállóan vette számba.

[36] A szabadságvesztés kiszabása és annak tartama a büntetési tételkeret, a középérték, a cselekmény tárgyi súlya, különös figyelemmel az időmúlás és a büntetőeljárás elhúzódása alapján törvényes. A közügyektől eltiltás alkalmazását a Btk.61.§ (1) bekezdése alapján, valamint a járulékos rendelkezéseket ugyancsak helyesnek tartotta.

[37] Az ügyész a bűnügyi költség vonatkozásában a másodfokú bíróság ítéletében szereplő felhívással nem értett egyet, azt a Be.672.§ (2) bekezdésében írtakkal ellentétesnek tartotta. A törvényi rendelkezések egybevetésével megállapította, hogy a másodfokú bíróság által meghozott ügydöntő határozatban az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás elsőfokú bíróság általi elvégzésére vonatkozó felhívásnak nem lehet helye, mivel ez esetben maga a másodfokú bíróság észleli az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatására alapot adó okot, mégpedig olyan időben, amikor az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől kezdődő, a Be.672.§ (2) bekezdésében írt határidő nem telt el. Ez esetben a másodfokú bíróság amennyiben az ügydöntő határozatban valamely akadályát látja a törvényes rendelkezés meghozatalának a határozata jogerőre emelkedését követően a Be.672.§ (2) bekezdés I. fordulata alapján az egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban maga köteles eljárni.

[38] A kifejtetteket a harmadfokú eljárásban a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyása vagy megváltoztatása esetére is irányadónak tartotta, a Be.617.§-ában írtakra

figyelemmel a Be.605.§ (3) bekezdése és az 563.§-a alapján jogerőre képes határozatokról lévén szó a Be. XCIV. Fejezet a harmadfokú bíróság – egyszerűsített felülvizsgálati eljárásban elsőfokú – eljárását véleménye szerint nem zárja ki.

[39] A határozat helybenhagyását indítványozta az egyszerűsített felülvizsgálat elvégzésére vonatkozó felhívás mellőzésével.

[40] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[41] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minden tekintetben megalapozott tényállást állapított meg. Amennyiben a másodfokú bíróság más tényeket állapítana meg, az a bizonyítékok tilalmazott felülmérlegelését jelentené a másodfokú eljárásban.

[42] Felhívta a figyelmet arra, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállás a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 39. sorszámú és a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.33/2021/20. sorszámú másodfokú jogerős ítéletében megállapított tényállástól is eltér, így az nem lehet megalapozott. Hivatkozott arra, hogy jelen ügyben tanú2, mint tanú élt a vallomás megtagadásának jogával, a vele szemben folytatott eljárásban viszont résztvett, a bíróság a közvetlenség alapján állapította meg a tényállást, tanú2 következetlen vallomásait nem minden tekintetben fogadta el, alapjában tanú1 vallomására alapította a tényeket. Jelen eljárásban tanú2 tanúként igazmondásra lett volna kötelezett, ezt azonban nem vállalta, melyet a másodfokú bíróságnak értékelni kellett volna.

[43] A védő tényként utalt arra, hogy a Be. alapján egy korábbi határozat ténymegállapításai az újabb büntetőügyben eljáró bíróságot ugyan nem kötik, a tényállást az adott bíróság a bizonyítékok szabad értékelésével állapítja meg, és önállóan dönt a vádlott büntetőjogi felelősségéről, ugyanakkor perújítási ok lehet, ha két jogerős bírósági határozat egymástól lényegesen eltérő tényállást állapít meg. Az akkor és a most eljárt másodfokú bíróság tanú2 vallomásait különbözőképpen értékelte.

[44] A másodfokú bíróság nem adta kellő indokát annak, hogy az ítélet [33] bekezdésében, az elsőfokú bíróság [18] és [19] bekezdésében rögzített tényállását milyen bizonyítékok alapján változtatta meg, hiszen a tanú2 ellen indított büntetőeljárásban született jogerős határozat állapította meg, hogy terhelt1 semmilyen formában nem vett részt a bűncselekmény elkövetésében. Nyilvánvaló, hogy a tanú2 ellen indult büntetőeljárásban született ítéletben a szövegkörnyezet alapján egyértelműen megállapítható a „társával” szó tanú1ra vonatkozik.

[45] A másodfokú bíróság ítéletének [50], [51] és [52] bekezdésében olyan körülményeket boncolgatott, amelynek az ügy megítélése szempontjából nincs jelentősége, hogy a vádlott járt-e, illetőleg mikor járt a kérdéses ingatlanban.

[46] A másodfokú bíróság olyan bizonyítékokra nem tudott hivatkozni, amely kétséget kizáróan alátámasztaná, hogy a vádlott részt vett a kábítószer termesztésében, e téren csupán

feltételezésekre alapította a vádlott bűnösségét. Ha feltéve, de meg nem engedve a vádlott tudott a kábítószer termesztéséről, az még nem egyenlő azzal a másodfokú bíróság általa felállított fikcióval, hogy a termesztésben is részt vett. Annak sincs jelentősége, hogy a vádlott rendelkezett-e az ingatlanhoz tartozó kulccsal, avagy sem.

[47] A másodfokú bíróság [53], [54], [55] és [56] bekezdésében a vádlott terhére értékelte, hogy 12 év távlatából miért nem emlékezett a tanú2-nal való kapcsolatára, milyen időszakonként szakították meg egymással a kapcsolatot. Mindez az ügy megítélése szempontjából nem bír relevanciával.

[48] Figyelemmel arra, hogy a vádlott-társak bankszámlái nem kerültek beszerzésre, így nincs adat arra vonatkozóan, hogy tanú1, és tanú2 bankszámláin az elkövetés időpontjában milyen megtakarítás volt, illetve a bankkártyájukkal mikor, hol és mit vásároltak. Önmagában nem lehet következtetést levonni abból a tényből a bűncselekményre, hogy terhelt1 számláján volt pénz.

[49] A másodfokú bíróság [61] bekezdésében foglalt okfejtése pedig csupán feltételezés, azt tényként nem lehet kezelni. Annál is inkább, mivel, ha elfogadható a másodfokú bíróság azon okfejtése, hogy az ilyen jellegű és összegű ráfordításnál feltétlenül meg kell jelennie a piaci gazdasági szemléletnek, akkor sokkal inkább érdekelt tanú2 és tanú1, hiszen a másodfokú bíróság állítása szerint ők voltak igen rossz anyagi körülmények között, így nekik állt érdekében, hogy a cannabis termesztéséből anyagi hasznot húzzanak. Továbbá egy ültetvény létesítése kölcsönből is finanszírozható, majd a későbbi értékesítésből származó bevételből a kölcsön összege törleszthető.

[50] A [62] bekezdésben foglaltakat iratellenesen értékelte a másodfokú bíróság, ugyanis nemcsak az elsőfokú bíróság értékelte úgy, hogy tanú1 elítélt vallomása valónak fogadható el, hanem a Szigetszentmiklósi Járásbíróság a jogerős ítéletében is azt rögzítette, hogy tanú2 vallomásával szemben tanú1 vallomása fogadható el az ítéleti tényállás alapjául.

[51] A másodfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy tanú1-nak tanú2 is barátja volt, így felmerül a kérdés, hogy őt miért terhelte be, a vallomásával miért nem mentette őt is, és miért nem hivatkozott egy ismeretlen személyre, akivel termesztést folytatott.

[52] Tévedett a másodfokú bíróság, amikor a szemléről felvett jegyzőkönyvben foglaltakból következtetést vont le a vádlott cselekvőségére. A szemléről felvett jegyzőkönyv egy állapotot rögzített, önmagában abból nem lehet arra következtetést vonni, hogy a termesztésben a vádlott részt vett volna. A másodfokú bíróság e körben teljesen figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az ingatlanban a helyszínelést megelőzően utoljára tanú2 járt, így a helyszín megváltoztatása neki állhatott érdekében. Csakúgy figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság ítéletének [51] bekezdésében rögzítetteket.

[53] Megállapítható, hogy a másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg az elsőfokú bírósággal ellentétben, hogy tanú1 és terhelt1 szavahihetősége megdőlt.

[54] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tanú1 és terhelt1 az ügy lényeges körülményeit illetően következetes és ellentmondásmentes vallomásokat tett az ügy lényegét illetően.

[55] tanú1 a különböző bíróságok előtt egyező tartalmú nyilatkozatot tett, következetesen nyilatkozott terteltet mentő, és tanú2t terhelő körülményekről. Nem állt érdekében valótlan vallomás tétele. Arra sem lehet hivatkozni, hogy tanú2t bosszúból terhelte volna be, hiszen az első gyanúsított kihallgatása során nem volt tudomása arról, hogy tanú2 terhelő vallomást tett rá nézve, ennek ellenére a valóságnak megfelelő nyilatkozatot tett. tanú1 a Szigetszentmiklósi Járásbíróság előtt tett tanúvallomásának időpontjában már kitöltötte a korábbi ítéletben kirótt szabadságvesztést, így nem állhatott érdekében, hogy továbbra is terhelő vallomást tegyen tanú2ra. A jelen eljárásban továbbra is következetesen úgy nyilatkozott, hogy terhelt1 nem vett részt tevőlegesen a kábítószer termesztésében.

[56] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megváltoztatására sem a bizonyítékok ártértékelése, sem a tényből tényre vont logikai következtetés javításával nem volt lehetőség a védői álláspont szerint.

[57] Az ítéltábla az ügyet a Be.621.§ (2) bekezdése alapján érdemi tanácsülésre tűzte, az arra jogosultak nyilvános ülés kitűzését a törvényes határidőben nem kérték, a vádlott írásban nyilatkozott ebben a körben.

[58] A vádlott és védője felmentést célzó fellebbezése nem vezetett eredményre, a fellebbviteli főügyészség átirata nagyobb részben helytálló, az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásával kapcsolatos álláspontját az ítéltábla nem osztotta.

[59] Megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokon felmentett vádlottat a másodfokú bíróság elítélte, a fellebbezések a Be.615.§ (2) bekezdésének a) pontja szerinti ellentétes döntést sérelmezik, a harmadfokú eljárás lehetősége megnyílt.

[60] A harmadfokú bíróság a Be.618.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú ítéletnek a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és a megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[61] Megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely a határozatok hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem állapítható meg.

[62] Helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy az elsőfokú megismételt eljárásban tanúként idézett tanú2 elítélt törvényesen élt a bűncselekmény részbeni elkövetése idején őt hozzátartozói minősége okán megillető, a Be.171.§-ában szabályozott abszolút mentességi

jogával és törvényesen járt el akkor is, amikor a Be.175.§ (1) és (3) bekezdésében foglaltak alapján mellőzte tanú2 tanúkénti kihallgatását.

[63] A Be.177.§ (5) bekezdésében foglalt eljárási szabályt megtartva tette a tárgyalás anyagává ugyanakkor tanú2nak az ellene a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon 6.B.241/2019. számon folyamatban volt büntető ügyben terheltként tett vallomását, mert tanú2 a kábítószer birtoklásának büntette miatt indult büntetőeljárásban mind a nyomozás során, mind a vádlotti kihallgatása során a hamis vád törvényes következményeire és a terhelti jogaira maradéktalanul, törvényesen kioktatásra került, így a tanú korábban terheltként tett vallomása akkor is felhasználható bizonyítékként, ha a vallomástételt a későbbiekben megtagadta. Az eljárásban terheltként tett vallomásai a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon 6.B.241/2019. számon folyamatban volt büntető ügyből törvényes bizonyítékként felhasználhatóak voltak. Helyesen fejtette ki a törvényszék azt is, hogy nem foghatott helyt azon eljárás során tett védői érvelés, hogy tanú2nak a vele szemben folyamatban volt büntető ügyben terheltként tett vallomásait ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből, mivel az terhelt1 vádlott vonatkozásában nem tartalmazott terhelti figyelmeltetést és az arra adott választ.

[64] Helyesen lett ugyanakkor kirekesztve, mint nem törvényes bizonyíték név2 a 2009. május 7. napján kelt rendőri jelentésbe foglalt nyilatkozata, helyesen érvelt a törvényszék azzal, hogy az ügyészi fellebbezésben írtak e tekintetben nem voltak helytállóak.

[65] A Be.619.§ (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság a határozatát meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett döntés tekintetében megalapozatlan. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban nincs helye bizonyításnak. A (3) bekezdés szerint, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, és a helyes tényállás az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés a lefolytatott bizonyítás alapját érintő ügyiratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást kiegészíti, illetve helyesbíti.

[66] Az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság tényállása részben megalapozatlan, iratellenes, ezért a fentebb hivatkozott törvényhely alapján azt az ítéltábla az ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint módosítja: A [34] bekezdés 8.-10 sorában írtakat akként pontosítja, hogy a méretlen vezetékek tetőtérbe vezetésében és a keltető lámpák beszerelésében tanú1 és tanú2 vett részt tevőlegesen -- Menzel terhelt1 tudtával, egyetértésével. A változtatás oka iratellenesség kiküszöbölése, mert az eljárás során nem volt arra vonatkozó vallomás vagy egyéb bizonyíték, amely terhelt1 részéről történő villanyszerelő tevékenységre vonatkozott volna. Azt viszont tartalmazta tanú2 gyanúsított és vádlotti vallomása, hogy a szerelés e vádlott tudtával, beleegyezésével történt.

[67] A [36] bekezdésben írtakat az ítéltábla mellőzi, első mondatát annak okán, hogy a 2009. január hó elején meglévő 130 tövel kapcsolatos megállapítás tanú2ra vonatkozó

tényállás része, az ügyészség terhelt1 vonatkozásában 244 tő növényegyed termesztését tette a vád tárgyává. A második mondatban foglaltakat pedig az elsőfokú ítélet a [20] és [25] bekezdésében tartalmazza.

[68] A másodfokú bíróság által megállapított, a fentiek szerint módosított történeti tényállás alapján bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét az ítéltábla.

[69] Szükséges utalni arra, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás semmilyen megállapítást nem tartalmazott --terhelt1-re vonatkozóan. Nem derült ki, hogy a tényállás [18] és [19] bekezdésében kit takar a tanú1 I.r. vádlott és társa kifejezés. Ugyanakkor mégis osztotta az ítéltábla azon törvényszéki álláspontot, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem a Be. 592.§ (1) bekezdés a) pontjában írt teljeskörűen megalapozatlan (ebben az esetben nem lett volna mód a megalapozatlanság kiküszöbölésére), hanem csak részlegesen, mert az elsőfokú ítélet a [70] pontjában az eljárási kérdések kifejtésénél tartalmazott megállapítást e vádlottra. Az ott írtak első mondata a kialakult bírói gyakorlat alapján a tényállásba tartozónak tekinthető (ítélet szerkesztési hiba), ezért a másodfokú bíróság kiküszöbölhette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlanságát.

[70] A Be.593.§ (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát nagyobb részben kiküszöbölte, a tényállást kiegészítette, helyesbítette, mert a helyes tényállás az iratok tartalma, ténybeli következtetés alapján megállapítható volt. A Be.593.§ c) pontja szerint eltérő tényállás megállapítható volt, mert az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján eltérő tényállás megállapítása lehetséges, és az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnössége is megállapítható másodfokon. A (2) bekezdés szerint ebben az esetben a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően is értékelhette, tehát eljárási szabálysértés nem valósult meg. Etekintetben az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját maradéktalanul osztotta, a védő érvelését nem tartotta helyesnek. A Főügyészégi átiratban ekörben részletesen kifejtettek helytállóak.

[71] A másodfokú bíróság részletesen számot adott arról, hogy mely további, az elsőfokú bíróság által mellőzött, de a bizonyítás anyagává tett bizonyítékokat vont be a mérlegelésbe, és értékelt a további bizonyítékokkal összevetve, azokból milyen logikai következtetéseket vont le. Mérlegelésével az ítéltábla egyetértett, következtetései a logika szabályainak megfeleltek a fentebb írt tényállásmódosítás kivételével.

[72] Ezen túl nem értett egyet az ítéltábla az ítélet 20. oldal [62] bekezdésben rögzített azon indokolással, hogy a termesztési folyamatokban való vádlotti részvételt az ott írt indokok támasztják alá. Nem helyes az a következtetés, hogy az ültetvény gondozását tanú1 nem vállalta egyedül, társra volt szüksége az ültetvény mérete és kézi gondozása okán. E következtetés helytelen, nincs adat arra vonatkozóan, hogy tanú1 vádlott ne vállalt volna egyedüli gondozást, az ültetvény mérete pedig szükségszerűen nem követeli meg több ember gondoskodását. Ugyanakkor tény, hogy tanú2 terhelti vallomásából megállapítható, hogy terhelt1 személyesen is részt vett az ültetvény gondozásában.

[73] Nem helyes a törvényszék részéről azon tény megjelenítése sem a 22. oldal első bekezdés 2. sorában [68], hogy terhelt1 vádlott segített a szüretelt termés elszállításában. A forgalmazói típusú magatartásra ügyészi vád nem volt, ezen megállapítással a törvényszék a vádon az indokolási részben túlterjeszkedett.

[74] A védői érveléssel szemben tanú2 terhelti vallomásának másodfokú bíróság általi értékelése nem áll szemben a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 6.B.241/2019/39. számú ítéletben írtakkal. Jelen ügyben a bíróság terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött, ezért a vallomások, köztük tanú2 gyanúsított és vádlott vallomását is összetettebben kellett értékelnie. Más bizonyítékokkal összevetve helyesen ítélte meg a törvényszék úgy, hogy annak egyes részletei, elsősorban éppen a terhelt1-re vonatkozó állításai elfogadhatóak abban a körben, amelyben azt más bizonyíték alátámasztotta. tanú2 terhelt1 vádlott bűncselekményben betöltött szerepét mindvégig egyezően adta elő. Az a körülmény, hogy saját felelősségét az ellene folyamatban lévő eljárásában csökkenteni igyekezett, még nem tette őt szavahihetetlenné más vádlottra vonatkozó nyilatkozatában.

[75] Bár az ítélet [46]-[47] bekezdésében rögzíti a törvényszék tanú2 terhelt vallomásának lényegét, az nem teljes, kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság 6.B.241/2019/32. számú jegyzőkönyvében rögzítetten vádlotként előadta terhelt1 magatartására vonatkozóan azt is, hogy terhelt1 és tanú1 kezdeményezte az egészet, terhelt1 a pénz miatt csinálta. 150 cserepet vett a kertészetben a termesztéshez terhelt1, villanszerelési eszközöket vásárolt. tanú1 és terhelt1 locsolta a növényeket. 2009. januárjában látta, amikor terhelt1 autójában benne volt a kábítószer.

[76] Az a védői érvelés sem fog helyt, hogy tanú1nak semmilyen érdeke nem fűződött valótlán vallomás megtételéhez --terhelt1 illetően, hiszen gyermekkori barátok voltak, tanú1 a házkutatások időpontjában éppen terhelt1 vádlott cím3 alatti családi házában alsó lakásában lakott szívésségi lakáshasználóként. Érdekeltségi viszonya nem volt gyengébb, mint a volt élettárs tanú2é. Nyilvánvaló, ha a vádlott-társak között bármilyen érdekeltviszony fennállt a cselekmény elkövetésekor, vagy a vallomás megtételének időpontjában, a bíróságnak fokozott figyelemmel kell értékelni a bizonyítékokat, mely a másodfokú bíróság részéről megtörtént. Az a körülmény, hogy tanú2 a hozzátartozói viszonyra figyelemmel jogszerűen megtagadta a vallomástételt jelen eljárásban, a védői érveléssel szemben nem utal arra, hogy nem vállalta vallomását igazmondási kötelezettség mellett.

[77] Ezen túl a másodfokú bíróság a tényállást nem önmagában tanú2 vallomására alapítottan változtatta meg, hanem figyelemmel volt tanú1 és terhelt1 vádlott vallomásai között feszülő, és az elsőfokú bíróság által fel nem oldott, nem értékelt ellentmondásokra is, valamint értékelés körébe vonta a helyszíni szemle adatait is, amelyet az elsőfokú bíróság elmulasztott.

[78] További kiegészítésként a harmadfokú bíróság hivatkozik arra is, hogy terhelt1 vádlott a szemlén jelen volt, ott semmilyen észrevételt nem tett a jegyzőkönyv tanúsága alapján.

[79] A védő hivatkozott fellebbezése indokolásában arra is, hogy a másodfokú bíróság ítéletének [50], [51] és [52] bekezdésében olyan körülményeket boncolgatott, amelynek az ügy megítélése szempontjából nincs jelentősége. Ezen hivatkozással a harmadfokú bíróság nem értett egyet. A bizonyítékok helyes, teljeskörű mérlegeléséhez hozzátartozott, hogy a másodfokú bíróság az e bekezdésekben foglaltakat mérlegelje, összevesse a további bizonyítékokkal. Releváns, hogy a macskák hol kerültek etetésre, ki mikor ment be az ingatlanba, ott mit láthatott, kinek volt kulcsa.

[80] A vádlottak pénzügyeivel kapcsolatban kifejtettek is helytállóak. Fel sem vetődött, hogy terhelt1 vádlott bankkártyáját tanú2 használta volna, ilyen hivatkozás még terhelt1 vádlott részéről sem történt az eljárásban. A [61] bekezdésben a gazdasági célszerűséggel kapcsolatban leírtak önmagukban valóban nem lennének elégségesek terhelt1 vádlott érdekeinek meghatározásához, azonban megerősítik a bankszámla mozgások és további bizonyítékok alapján levonható következtetéseket.

[81] A másodfokú bíróság bizonyíték értékelésével az ítéltábla a tényállásban írt kisebb korrekcióval egyetértett.

[82] Az a védői álláspont, hogy az eljárásban tanú1 és terhelt1 vádlott volt a szavahihető, nem tartható a másodfokú bíróság helyes bizonyíték értékelése figyelembevételével.

[83] A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljesítette, többnyire számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat értékelt az elsőfokú bíróságtól eltérően, milyen eltérő logikai következtetéseket vont le. tanú2 elfogadott egyes terhelti vallomásrészleteinek ismertetését az ítéltábla pótolta.

[84] A cselekmény minősítése törvényes.

[85] Helyesen alkalmazta a törvényszék az elbíráláskor hatályos törvényt, mert az a vádlottra kedvezőbb.

[86] terhelt1 vádlott nemcsak a helyszínt és az anyagi eszközöket biztosította, hanem a közös termesztésben is részt vesz.

[87] Az 57/2007. számú Büntető Kollégiumi vélemény 2. pontja értelmében a kábítószer termesztése olyan növény életre hívását jelenti, amely, illetve amelynek részei szerepelnek a kábítószerek jegyzékén és jelentősebb feldolgozás nélkül kábítószerként fogyaszthatók. Termesztésen azt a tevékenységet kell érteni, amikor a növényt műveléssel szaporítják, ápolják, illetve hasznosítják. A növénytermesztés tehát átfogó jelentéstartalommal bír, nem szűkíthető a termés betakarítására. Minden olyan magatartás a termesztéshez kapcsolódó tettesi magatartásnak minősül, amely az önállóan életképes növényi egyed fejlődése érdekében kerül kifejtésre.

[88] A minősítést a tényállásban írt számú cannabis indica növényegyed termesztése alapozza meg. A másodfokú elbírálás során hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) 461.§ (2) és (3) bekezdése a) pont szerint a csekély mennyiséget 5 növényegyed, még a jelentős mennyiséget annak húszszorosa, azaz 100 egyed teszi ki. A tőszám szerint minősülő növényegyedek esetében a kábítószer hatóanyag tartalma a cselekmény megítélése szempontjából figyelmen kívül marad.

[89] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen sorolta fel.

[90] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülmények súlyozásával a cselekmény tárgyi súlyához igazodó büntetést szabott ki, a vádlottnak fel nem róható 14 éves időmúlásra messzemenőkéig figyelemmel volt.

[91] Törvényes a szabadságvesztés büntetésvégrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsáthatóságával, valamint a beszámítással kapcsolatos rendelkezés.

[92] Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést. Az alap eljárás során felmerült 895.795.- forint bűnügyi költségből 802.350.- forint bűnügyi költség megfizetésére tanúl és terheltl vádlottak egyetemlegesen kerültek kötelezésre.

[93] A Kúria a 2021. szeptember 14. napján kelt Bfv.X.276/2021/12. számú hatályon kívül helyező végzésében visszatéríteni rendelte terheltl vádlott részére a vagyonek Kobzás és a bűnügyi költség címén befizetett összeget.

[94] A törvényszék indokolása szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem tisztázta, hogy a vádlott vagy elítélt társa bűnügyi költség címén mekkora összeget fizetett meg ténylegesen az államnak, abból mekkora összeg került visszafizetésre a vádlottnak, így nem áll rendelkezésre adat a bűnügyi költségből még meg nem fizetett összeg tekintetében. Ezen adatok hiányában a másodfokú bíróság nem tudott rendelkezni, erre nem folytatott bizonyítást, mert az ügyet nyilvános ülésen bírálta el.

[95] Az ítéltábla észlelte, hogy a törvényszék a vagyonek Kobzással kapcsolatosan sem hozott rendelkezést, vélhetően amiatt, bár ezt írásban nem indokolta, hogy nem álltak rendelkezésre adatok a vagyonek Kobzással érintett összeg későbbi sorsáról sem.

[96] Kétségtelen, hogy az ügyészi hivatkozás helytálló a Be. 617.§-ban rögzített egyszerűsített felülvizsgálati eljárás szabályozásával kapcsolatban, a végső konklúzió ugyanakkor nem helytálló. A másodfokú bíróság a Be.590.§ (7) bekezdése alapján hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, csakúgy, mint a harmadfokú

bíróság a Be.618.§ (2) bekezdése szerint. Ugyanakkor a harmadfokú bíróság sem folytathat le bizonyítást a Be.619.§ (2) bekezdése szerint a hiányzó adatokra, a harmadfokú eljárásban bizonyításnak nincs helye.

[97] Az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása akkor lehetséges, ha a jogerős ügydöntő határozat nem rendelkezett a vagyonek Kobzásról (Be.671.§ 12. pont), valamely bünygyi költségről (Be.671.§ 15. pont) vagy arról nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. Figyelemmel arra, hogy bizonyítás felvételét igénylő kérdésről van szó, mely a bünygyi költséggel összefüggésben tanúl volt I.r. terheltet és terteltet érinti, sem a törvényszék, sem az ítéltábla nem tudta pótolni az elsőfokú ítélet hiányosságát a költségviselés tekintetében, sem a törvényszék, sem az ítéltábla nem hozhat rendelkezést olyan terheltre vonatkozóan, akit a fellebbezés nem érintett. A Be.590.§ (9) bekezdése szerint csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó rendelkezés bírálható felül a fellebbviteli eljárásban. A Be.617.§ szerint a harmadfokú eljárásban a másodfokú bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a harmadfokú eljárásra vonatkozó szövegrészből más nem következik. Ebből következően korábban jogerősen elítélt terheltet érintően nem hozhat a fellebbviteli bíróság rendelkezést. Kizárólag az elsőfokon eljáró Ráckevei Járásbíróság jogosult egyszerűsített felülvizsgálat keretében a határozat meghozatalára, mert a másod- és harmadfokú bíróság nem hozhat rendelkezést olyan terhelt tekintetében (tanúl), akire a másod-, majd a harmadfokú felülvizsgálat lehetősége nem nyílt meg. A Be.672.§ (2) bekezdésében rögzített határidőhöz kötött hatásköri szabály tanúl elítélt érintettsége miatt nem releváns.

[98] A fent írtakra tekintettel tanácsülésen a másodfokú bíróság határozatát az ítéltábla a Be.623.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[99] A terhelt új személyi azonosító okmányának számát a Be.184.§ (2) bekezdés f.) pontja és a Be.561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján rögzítette.

Budapest, 2024. február hó 27. napján

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 9.Bf.590/2022/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.355/2023/6. számú végzése folytán 2024. február hó 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. február hó 27. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke

